

какъ божіята мілостъ.“ Т. 6. с. 24--26.

„Тако възлюбиъ богъ міръ, іако ѿ
 „сына івоєгъ єдинороднаго дѣлъ єсть,
 „да всікъ вѣрѹшай въ ѿнь, не погибнетъ,
 „но ѵмать животъ вѣчныи. Не послалъ бо
 „богъ сына івоєгъ въ міръ, да сѹдитъ
 „мірови, но да спасетъ ѵмъ міръ,“
 глаголетъ христосъ. Іоан. гл. 3. ст. 16 ѿ
 17. Четири ѹщие фаломъ 102, който про-
 побѣда великото божіе милосердїе; четири
 ѿ прытчата: за ѵзг҃бената лохъ на-
 дената ѿвцѧ“ лук. гл. 15. ст. 4--7;
 прытчата: „за блуднаго сына“ ст. 11--24;
 прытчата: „за должника“ комѣ царь тмѧ
 [10,000] таланты ѿпустилъ Матд. гл.
 18. ст. 27. ѿ прѣчиине мѣстѣ на сва-
 щенное писанїе, ѿ като разг҃ждавашъ при-
 лагаю єлени ѿ божіята мілостъ като
 животворный пластырь [іакій] верхъ нара-
 неного ѿ печаль сердце твоє.

Томъ. 6. ст. 39 ѿ 40.